

536. อยู่บนกางเขน

ข้าเข้ามาด้วยใจที่แตกสลายภายในความละอายช่อน้อยอยู่ในส่วนลึกของข้าบนกางเขนพระองค์ทรงรับความทุกข์ข้าไว้ความกลัวทั้งสิ้นพระองค์ทรงรับไว้เอง

พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์สัมผัสข้าอีกคราจิตใจชอกข้าภายในทรงรักษาเยียวยาความทุกข์ทรมานสิ้นสุดอยู่บนกางเขนพระองค์แผลในอดีตได้ถูกรักษาโดยรักพระองค์

พระโลหิตพระองค์หลั่งลงมาเพื่อความบาปของข้าถูกลบล้างทุกข์ระทมความปวดร้าวในใจพระองค์รับเอาไว้(ทรงฟื้นฟูใจ ข้าใหม่)